

Îi mulțumesc iubitului meu Tată

Lucica Boltasu

Astăzi, acum, doresc să-nalț o rugă
Celui Preasfânt, lui Dumnezeu Yehova,
Să-I mulțumesc pentru întreaga-mi viață
Și pentru tot ce îmi transmite Slova.
Cuvântul Său, mi-a dat o perspectivă,
Un nou traiect pe care-n umilință,
Să îl urmez în orice-mprejurare,
Pășind 'nainte numai prin credință.

Astăzi, acum, vreau să-mi exprim iubirea
Și pacea ce-am primit și bucuria,
Mulțumitor sunt Doamne pentru toate,
Căci Tu ești "Cel ce Ești", Isus-Mesia.
Privesc în jur, prezentul mă surprinde
Căci văd în toate bunătatea-Ți mare,
În urmă e-un trecut fără de cinste,
'Nainte e o viață de splendoare.

Astăzi, acum, spun lumii despre Isus,
Ce-a coborât pe-acest pământ din slavă
Ca să ne spele de păcat și vină,
Din fân, să ne transforme în otavă.
A pus în noi revigorare, viață
Și ne-a-mbrăcat cu haină nouă, fină,
Din trestia ce sta frântă lângă ape,
Făcutu-ne-a o rază de lumină.

Și cum să tac, când văd atâta bine
Și cum pot eu să nu vestesc iubirea
Ce a adus Cristos în al meu suflet,
Când a săpat în duhu-mi mântuirea?
Îi mulțumesc iubitului meu Tată,
Pentru familie, prieteni, Adunare
Și pentru harul de-a-nțelege rostul,
Pe care-l am cât voi trăi sub soare.

Îi mulțumesc pentru credincioșie
Și pentru tot ce traiul meu cuprinde,
Rodul bogat și pâinea de pe masă
Și focul ce în duh mereu se-aprinde.
Un jar nestins al dragostei agape
Doresc să fiu, să ard, să fiu lumină,
Să pot să-ndrum pe calea veșniciei,

Pe-acei ce plâng, îngenunchiați de vină.

Te-am cunoscut, de-aceea Îți dau slavă
Și când mă rog, sunt plin de mulțumire,
Chiar și atunci când carnea-i sfâșiată,
Eu Te-onorez cu drag, iubite Mire.
Căci trupul meu e-aici pentru o vreme,
Dar Duhul Tău e veșnic, de aceea,
Privind spre cer, îmi amintesc de clipa
Când ai aprins în duhul meu scânteia.

Prin acel semn, aflat-am că există
Un Dumnezeu și că El mă iubește,
De-atuncea eu vorbesc despre salvare
Și despre har, oricărui dorește.
Iar celorlalți, deși resping Cuvântul,
Mereu le spun că-i efemeră clipa,
Că n-are sens, de n-ai trasat o țintă
Și vrei să zbori dar frântă ți-e aripa.

Îți mulțumesc, o, Tată pentru graiul,
Prin care noi, putem vorbi de Tine,
Pentru cântări ce suie către stele
Și pentru tot ce-ai investit în mine.
Pentru câmpii cu lanuri aurite,
Izvoare reci, păduri și cer senin
Și pentru nori ce dau ploaie la vreme
Și pentru răs dar și pentru suspin.

Îți mulțumesc că m-ai creat Yehova,
Că m-ai făcut asemeni Ție, Tată,
M-ai modelat din lut, mi-ai dat suflare
Și duh mi-ai dat! Cum pot uita vreodată?
Atât Te rog, rămâi mereu cu mine
Și să îmi dai Părinte-nțelepciune,
Să-mi amintesc că sunt doar o scânteie,
Tu veșnic ești, ești marea mea Minune!

16/11/16, Barcelona -Lucica Boltasu